

ledende Mænd. Han var i Grunden slet ikke Politiker, og hans akademiske Enfoldighed bragte ofte de rigtige gamle Rigsdagsrotter til at smile. Det var hans Karakters Uangribelighed, der havde skabt hans overordenlige Anseelse i Folket. Enslev, der til sin Forbitrelse aldrig havde kunnet faa Ram paa ham, kaldte ham for »Bæltedyret« paa Grund af denne Atmosfære af Retskaffenhed, der omgav ham som et beskyttende Panser. I Krese, hvor den hele Rigsdag karakteriseredes som et Udvalg af Nationens professionelle Røvere og Dagtyve, nævntes han gerne som den eneste retfærdige.

Rektoren talte langsomt, med en lidt selvbehagelig Bredde og i retoriske Vendinger, der ikke var fri for Svulst. Men han manglede ikke Vid, og der var et harmfyldt Sinds Kraft i hans Angreb paa »Femte Juni« — »Frivolitetens og Korruptionens Hoforgan«, som han kaldte det. Under sin Omtale af Enslevs Forhold til dette Blad, vakte han et Øjeblik stærk Bevægelse i Forsamlingen ved dristigt at erklære, at mange Partifæller rundt om i Landet ikke alene med Forundring og Sorg men ogsaa med dyb Skam var Vidne til, at en af deres Førere, ja selve Partiets Æresformand gjorde sig personlig Fordel af en Blad-industri, der spekulerede i Folkets Fordærv.

Han sluttede sin timelange Tale med at sige, at ingen vilde nægte Enslev Tak og Anerkendelse for